

Alexander Smit

“VAN STUDENTEN HET BLIKVELD VERRUIMEN”

Alexander Smit (53) is de drijvende kracht achter het symposium Wetenschap en Antroposofie, dat in april jl. voor de zevende keer in Amsterdam werd gehouden. Het was en is nog steeds zijn ambitie studenten en mensen die jong van geest zijn in contact te brengen met antroposofie ‘om hun blikveld te kunnen verruimen’.

Als student geografie aan de Universiteit van Amsterdam in de jaren zeventig, kwam Alexander als negentienjarige regelmatig in het meditatiecentrum De Kosmos aan de Prins Hendrikkade. Daar was ook een bibliotheek en een boeken-tafel.

Alexander: “Op die boekentafel zag ik een werk van Rudolf Steiner over het Johannesevangelie. Nu is het evangelie van Johannes mijn meest geliefde evangelie en dus wilde ik weten wat die Rudolf Steiner erover te zeggen had. Ik begon te lezen en dacht al gauw ‘waarnaar gaat die man toe?’ Eerst krijg je een heel verhaal over de ontwikkeling van de aarde. Het was zo totaal anders dan alles wat ik tot dan toe als geograaf had gehoord over de ontwikkeling van de aarde. Ik begreep dat ik heel anders zou moeten gaan denken als dit waarheid was. Maar ik voelde diep van binnen: alles wat hier staat zou nog wel eens waar kunnen zijn. Via mijn eerste vrouw Wilma Bos en enkele vrienden kwam ik steeds meer in contact met de antroposofie. Ook leerde ik De Christengemeenschap kennen en ging meer en meer naar de mensenwijdingsdienst. “Antroposofie en De Christengemeenschap heb ik altijd als een twee-eenheid ervaren.”

“Elke paar jaar doe ik iets totaal nieuws om nieuwe mensen tegen te komen en nieuwe ervaringen op te doen. Zo kwam ik in het jaar 2000 in contact met de organisatie Landmark Education, die allerlei cursussen organiseert. Je wordt sterk gericht op de betekenis van jouw eigen

woorden. Er wordt je geleerd je woord te zijn, *to be your word*. Je woord gestand doen, is een kunst. Je leert bewuster met je woorden om te gaan. Tijdens de derde cursus wordt je gevraagd een initiatief te nemen ten gunste van de wereld, zonder eigen belang of financieel voordeel. Toen dat verzoek gedaan werd, kreeg ik ter plekke een soort blikseminslag: ‘Alexander, je moet aan de bak! Studenten moeten weten dat er zoiets is als antroposofie. Door bestudering ervan kun je aanvullende- en nieuwe gezichtspunten opdoen, naast alles wat je regulier tijdens de opleiding wordt aangeboden.’ In 2001 begon het symposium met een voordracht van prof.dr. Cees Zwart over antroposofie en wetenschapsbeoefening in de 21^e eeuw. Mede door de onvoorwaardelijke steun van mijn vriend en collega op het VMBO-onderwijs, Vincent van den Berg, liep alles op rolletjes. Voor mij is altijd heel belangrijk geweest dat het woord ‘antroposofie’ dat de studerende jeugd over het algemeen niet kent, op de universiteiten in het hele land en op een aantal hogescholen één keer per jaar zichtbaar is. De vraag is nu hoe we verder gaan. Maar hoe dan ook, het is een ongelooflijk positieve ervaring dat zo veel mensen, stichtingen en organisaties steeds weer bereid zijn geestelijk en materieel steun te geven als je echt iets wilt. In alle bescheidenheid geldt dat ook voor de geestelijke wereld, waar direct voelbare steun wordt gegeven, die je echt nodig hebt om zo’n initiatief op de grond te zetten.” ■

Toon Schmeink

(Verslag van het zevende symposium over antroposofie en wetenschap treft u op pagina 10 in dit nummer).

